

Verslag vergadering bestuursjaar 2017

Notulen Algemene Ledenvergadering bestuursjaar 2017	
Datum	Vrijdag 16 februari 2018
Tijd	Van 19.30 - 22.00 uur
Plaats	De Brinkhof te Norg
Aanwezig mka	Zie bijlage- niet openbaar toegankelijk
Verslag	Zie bijlage Albert Koele en Ineke Molenaar

1. Opening en welkom, vaststelling agenda

Om 19.38 uur opent de voorzitter, Albert Koele, de vergadering en verwelkomt alle aanwezigen. Speciaal welkom voor Rob Brinkman en voor Rob de Bruijn. Helaas moet hij melden dat de voordracht van Sterre Brummel (agendapunt 12) niet door kan gaan wegens familieomstandigheden van de spreker. Tegenkandidaten voor de vacante bestuursposten zijn niet gemeld, zodat we de bestuursverkiezing doen op basis van het rooster van aftreden zoals in de agenda opgenomen. De voorzitter opent de vergadering met een terugblik met als thema 'de cirkel rond'.

'De cirkel rond'

Wat begon als het onderzoek Bos van mijn dromen, zijn beslag kreeg in onze visie 'Oosterduinen, daar wil ik (ver)blijven!', het hart vormde van het startdocument van de Voorbereidingscommissie, is opgeschaald tot een gebiedsvisie voor de gehele Norgerduinen binnen het kader van de Expeditie Norgerduinen, op maandag 12 februari jl. in een feestelijke bijeenkomst in de Norgerberg door de burgemeester van Noordenveld officieel is overhandigd aan de gedeputeerde Tjisse Stelpstra, strekt thans in het kader van het convenant Vitale Vakantieparken tot voorbeeld voor vergelijkbare gebieden in de gehele provincie Drenthe die in aanmerking komen voor een transformatieopgave.¹ Voor dit bestuur, waarvan de eerste bestuurstermijn er vandaag opzit, en dat eind 2014 begon met zijn missie, is hiermee de cirkel rond. In 2014 daagde dit bestuur zichzelf uit om de continuïteit van de vereniging te waarborgen, met als uitdrukkelijke kanttekening dat er meer is wat ons verbindt dan alleen wegen. Dit alles op de drempel bovendien van het 50 jarige lustrum van onze vereniging op 20 september 2018. Al met al is dit bestuur erin geslaagd om een nieuw perspectief te bieden op de ontwikkeling van de Oosterduinen, in het belang van alle Oosterduiners, recreanten én bewoners, leden én niet-leden. De voorzitter spreekt er zijn tevredenheid over uit, met een zekere trots bovendien dat het allemaal is gelukt.

Baanbrekende rol Stichting Norgerduinen

De vereniging heeft het spel goed gespeeld. Op het juiste moment heeft dit bestuur initiatief genomen. Maar het is goed om ons daarbij te realiseren, hoe het spel op de wagen kon komen. Want elke stap is een vervolg op een vorige. Een beslissend moment waardoor het proces een nieuwe impuls kreeg was het gesprek tussen wethouder Henk Kusters en Don Mac Gillavry van de St. Norgerduinen in het RTV-Drenthe programma Cassata. Aanleiding vormde de hervatting van de handhaving door de gemeente vanaf 2015. Tot dan toe had de vereniging de handen afgehouden van de kwestie van permanente bewoning. De stichting daarentegen heeft zich daar heel erg voor ingezet. Don en zijn medebestuurders hadden het lef om een stem te geven aan de gedachte van permanente bewoning, zoals Don ook het lef had om publiekelijk voor de televisie in discussie te gaan met de wethouder. Dit leidde tot een pittig gesprek tussen twee heren die elkaar respecteerden, zij het verschillende uitgangspunten hadden. Op enig moment werden zij het er toch over eens, dat het eigenlijk een zotte situatie was. Kusters maakte kenbaar, dat hij met handen en voeten gebonden was aan het bestuursakkoord van de coalitie maar voegde eraan toe, dat hij dolgraag een oplossing zou hebben voor de problematiek van permanente bewoning in recreatiehuizen. Daarbij sprak Kusters de woorden: "Tom Poes, verzin een list." Dit gesprek tussen Don en de wethouder vormde naar de overtuiging van de voorzitter een cruciale opstap voor het proces, waarvan we vandaag kunnen

¹ Zie ook: <http://www.burgerkrachtindrenthe.nl/properties/wij-maken-het-mooier/> en https://www.gemeentenoordenveld.nl/wonen_en_leven/projecten/norgerduinen/expeditie_norgerduinen/

zeggen dat de cirkel rond is. Don Mac Gillavry en zijn medebestuurders hebben er in belangrijke mate aan bijgedragen, dat we staan waar we nu zijn. Daarvoor verdienen zij onze erkenning en waardering.

Nieuw hoofdstuk in het verhaal Oosterduinen

Dit stelde het bestuur in de gelegenheid om die spreekwoordelijke list te verzinnen. Bij brief d.d. 10 februari 2015 aan het College van B&W werd die in grote lijnen gepresenteerd, en besproken d.d. 22 april 2015. Gevraagd werd of het College hierin een basis kon zien om met elkaar te komen tot een constructieve dialoog. De patstelling in de slepende discussie over permanente bewoning van recreatiehuizen kon worden doorbroken door de kwaliteit van het gebied centraal te stellen. Een verblijf in de Oosterduinen zou dan eerst en vooral dienen te worden getoetst aan de effecten ervan op die kwaliteit. In grofweg twee stappen kan dan het nieuwe hoofdstuk in het verhaal van de Oosterduinen geschreven worden.

- a) We verbreden de discussie en verleggen de focus van zaken die ons verdelen naar zaken die ons verbinden.
- b) Binnen concrete projecten gaan we daarover vervolgens met elkaar in gesprek en maken er wérk van.

Wij re-creëren onze toekomst

In het verhaal van de Oosterduinen stellen we de kwaliteit van het gebied centraal. Zo integreren we de thema's wonen en recreëren in een nieuw perspectief, waarin ze elkaar niet bijten maar juist versterken. Daarom spreken we over 'een-verblijf-in-het-bos', waarbij 'verblijf' zowel 'ding' als 'doen' kan betekenen. Geen camping, geen volkstuincomplex, geen bedrijventerrein, geen gewone wijk met stadse fratsen, geen el dorado voor criminelen en aso's, e.d. We zijn zowel eigenaar van ons eigen perceel, maar tegelijkertijd gezamenlijk eigenaar van een kwaliteit zoals in de visie is uitgetekend. Als wij erin slagen om dit te realiseren, dan maakt het in praktijk niet meer uit of je hier komt om te recreëren, of om 'permanent te recreëren'. Dat is onze uitdaging. Zo re-creëren we onze toekomst. In verschillend opzicht creëren we met elkaar *meerwaarde* (belevingswaarde en economische waarde), in het volste besef dat we voor een optimale beleving van ons verblijf van elkaar afhankelijk zijn. Dit biedt een nieuwe bestaansgrond voor de vereniging. In het reisverslag van de Expeditie Norgerduinen wordt op pag. 50 verwezen naar onze toekomstvisie 'Oosterduinen, daar wil ik (ver)blijven!':

"Deze visie is de basis voor de transformatieopgave van de Oosterduinen. Ook kan deze visie als voorbeeld dienen voor overige transformatieopgaven. Veel van de idealen en visies uit dit stuk zijn terug te vinden in de Visie voor de Norgerduinen."

De verwachting is dat Expeditie Norgerduinen vervolgd zal worden binnen het kader van het convenant Vitale Vakantieparken. Plannen die reeds uitgewerkt op stapel liggen zijn het brandveiligheidsplan en het plan op structuurniveau voor de herinrichting van de entrees.

Interactie in de zaal

Doordat het programma na de pauze is geannuleerd is er ruimte ontstaan om nader in te gaan op vragen die in de zaal leven. De vergadering krijgt hierdoor het karakter van een gesprek. De volgende thema's komen aan de orde.

Verevening

De kwestie van verevening houdt de gemoederen bezig. Een journalist van het Dagblad van het Noorden schreef n.a.v. het aanbieden van het reisverslag aan de gedeputeerde, dat onze huizen meer waard worden als er permanent gewoond mag worden. Een deel van de winst zou de overheid willen afromen. We moeten ons realiseren, dat hierover nog geen enkele duidelijkheid bestaat. In het algemeen gesproken geldt het volgende. Wat begonnen is met een visie zal over enkele jaren uitmonden in een bestemmingswijziging ('functietransformatie'). De overheid werkt hieraan graag mee maar wil er wel iets voor terug hebben. Kortweg: kwaliteit, en het vertrouwen dat die ook op peil blijft of verder ontwikkeld wordt. Dat is precies waar de visie over gaat. Onze eerste taak is het om deze kwaliteit waar te maken. Dat vraagt van ons, georganiseerd in de verenigingsverband, om in woord en daad in die kwaliteit te willen investeren. Bijvoorbeeld door contributie te betalen en door samen werkzaamheden uit te voeren. Eigenlijk hebben we hiermee de 'vereveningskwestie' in de kern dan al opgelost. Als vereniging creëren we zelf meerwaarde, dus door eigen inspanning. Dat is de basis voor de deal met de overheid. Om dan vervolgens door een hoog getaxeerde waarde van ons

verblijf in de vorm van een verevening hiervoor een prijs te moeten betalen is niet redelijk. Onder de leden is expertise aanwezig over dit soort vraagstukken. Zij tonen zich bereid om het bestuur met raad en daad te ondersteunen.

'1 park, 1 plan'

Zijn wij een 'park'? Wat houdt dit motto van Vitale Vakantieparken in? Wat is Vitale Vakantieparken precies?

- In het convenant wordt gesproken over 'parken'. Daarmee wordt verwezen naar gebieden die een recreatieve bestemming hebben. Dat geldt ook voor de Oosterduinen.
- '1 park, 1 plan' betekent, dat alle neuzen dezelfde kant op moeten staan. De vereniging is hierbij de spreekbuis van de leden en aanspreekpunt voor de overheid.
- Vitale Vakantieparken is bedoeld om recreatie en toerisme als economische sector in de provincie een impuls te geven. Het gaat dus primair om de vraag, of het valt te verwachten dat een 'park' in bedrijfseconomische zin bestaansgrond heeft om een (financieel) gezonde toekomst tegemoet te gaan. Onderzocht is om welke bedrijven in Drenthe het gaat. Goed voorbeeld is de Norggerberg in Norg, uitgeroepen tot beste recreatiepark in Nederland. Parken hebben onderhoud nodig, en er moet geïnvesteerd worden met het oog op een goede bedrijfsvoering. Dit perspectief geldt voor grofweg de helft van de vakantieparken in Drenthe. Voor de andere helft gaat deze bedrijfseconomische vlieger niet langer op. Investerings blijven uit, de interesse bij het publiek wordt minder, enz. Hier is a.h.w. de recreatieve functie, gerekend over het gehele gebied, 'versleten'. Deze gebieden, Oosterduinen inbegrepen, komen in aanmerking voor *functietransformatie*.

Bospaspoort

Wat betekent een bospaspoort? Het klinkt zo streng. In algemene zin moeten we ons realiseren, dat we nog steeds niet in ons recreatiehuis mogen wonen. Dit is enkel en alleen denkbaar als we bij de inrichting van ons 'verblijf' rekening willen houden met de kwaliteit van het gebied. (Het betekent beslist niet de opmaat naar een eenheidsworst. Integendeel. De visie creëert juist de ruimte om naar eigen inzicht vorm en inhoud aan je verblijf te geven.) Alles draait dus om de vraag of we bereid zijn om te kiezen vóór de kwaliteit van onze leefomgeving. Dat is echter geen verplichting. Als we de keuze niet maken, mogen we hier echter nog steeds niet wonen. Het convenant Vitale Vakantieparken

nu maakt duidelijk wat in dat geval de keuze van de overheid zal zijn.

Een verblijf in de Oosterduinen is straks niet langer vrijblijvend. Het hangt direct samen met het 'onderschrijven' van de toekomstvisie Norggerduinen. Op symbolische wijze wordt dit uitgedrukt in het bospaspoort. Erin staan de voorwaarden die het voor iedereen mogelijk maken om op een prettige wijze in ons mooie bos te kunnen verblijven. Het is bedoeld om iedereen *enthousiast* te maken, zodat we met elkaar optimaal de waarde van ons verblijf kunnen beleven.

Heel algemeen gesteld, uitgedrukt in een beeld: zònder bospaspoort, géén verblijf in de Oosterduinen (dus ook geen woonrecht). Meer kan er op dit moment nog niet over het bospaspoort worden gezegd.

Draagvlak

Doen we er wel genoeg aan om iedereen lid te maken? Is wel eens onderzocht, waarom sommige eigenaren/gebruikers geen lid zijn, wat hun argumentatie daarbij is?

- Het is belangrijk dat we in de Oosterduinen een sterke vereniging ontwikkelen. Maar het draagvlak voor de transformatieopgave wordt niet alleen afgemeten aan het ledenpercentage van de vereniging. Immers, het is ook de Expeditie Norggerduinen die maatgevend is voor het draagvlak.
- Gesteld wordt dat zo'n 60% lid van de vereniging is. Dit moet genuanceerd worden. Als je kijkt naar het aantal leden in verhouding tot het aantal woningen, gaat het om (grofweg) 255 leden op 429 woningen. Dat is een percentage van zo'n 60%. Grofweg een tiental leden echter bezit in totaal zo'n honderd woningen. Als we dus kijken naar de verhouding tussen de huizen van leden op het totaal aantal huizen komen we op een percentage van boven de 75%.
- Hoe dan ook, zo'n 255 eigenaren betalen contributie. Eigenaren die meerdere huizen bezitten betalen niet altijd voor elke woning contributie. Per saldo zijn er dus mensen die geen lid zijn, en/of als huurder niet bijdragen aan de lasten die we met elkaar dragen (zgn. 'meelifters').
- In onze wervingsbrieven eindigen we met de vraag: "Zijn uw burens al lid van de vereniging?" Ook u kunt uw burens enthousiast maken voor het lidmaatschap. Dat is in ieders belang.

- Een onderzoek waarom mensen geen lid zijn is er (nog) niet geweest. Op zich een goed idee; het is van belang om te weten wat de argumenten zijn.
- Wat de huidige percentages betekenen voor de slagingskans van onze missie valt niet te zeggen. Gezegd kan worden dat op democratische wijze breed draagvlak is verkregen voor de transformatieopgave van ons gebied, zowel in de vereniging als in de Expeditie. Feit is dat wij als democratisch lichaam de 'spraakmakende gemeente' vormen. In een democratie werkt het zo, dat de regels die op democratische wijze tot stand komen voor iedereen gelden.

De wegen verbinden

Jaap v.d. W.: "Wat ons allemaal verenigt, voor 100 %, dat is het wegennet in het bos. Deels in particulier eigendom, waarop erfdiensbaarheid is gevestigd. Brandveiligheid is een hele mooie ingang om dit systeem helemaal en vakkundig in kaart te gaan brengen. Alle bewoners komen dan in het gesprek. Want de wegen moeten 3,50 meter breed zijn, daartoe zullen er bomen om moeten worden gelegd, de afdeling natuurbeheer moet daarbij worden betrokken, de brandweer moet erbij betrokken, enz. Het lijkt me een fantastisch project om te laten zien dat het ons menens is. Dan kunnen we ook in gesprek komen, beetje bij beetje, met die mensen die enige afstand hebben bewaard maar wel degelijk interesse hebben in de verbetering van de wegen. Dus laten we dat gaan doen want dat bijt niemand en iedereen kan hierover nadenken. Door mensen actief te betrekken bij het wegenonderhoud, ook bij alle tussenwegen, en waarbij vanuit de vereniging materialen geleverd wordt, advies gegeven e.d., komt dan vanzelf ook de vraag 'wie betaalt dat?' op tafel. In wezen dus de eigenaren. Dat kan een heleboel positieve gesprekken op gang brengen."

- Een prima advies om op deze manier mensen enthousiast te maken voor het belang dat we met elkaar delen.
- Dat neemt niet weg, dat op de achtergrond de vraag speelt, hoe we ervoor kunnen zorgen dat daadwerkelijk iedereen zijn of haar verantwoordelijkheid neemt. Het vormt toch de achilleshiel van onze missie: als wij afspraken maken, hoe zorgen we er dan voor – met een knipoog naar Rob de Bruijn – dat Rob zich er ook aan houdt? Dit roept bij hem de volgende reactie op.

Wie betaalt, bepaalt niet

"Ik wil me er best aan houden. Permanente bewoning, ik vind het schitterend. Al wil iedereen hier permanent wonen, ik niet. Dan krijg je wel een vuiltje. Hier betaal ik meer WOZ dan in de Randstad, waar ik een twee-onder-een-kap woning heb met een garage. In Dordrecht als ik niet tevreden ben stem ik op een partij die iets anders wil. Hier mag ik helemaal niet stemmen. Met al die discussies gaat de WOZ gegarandeerd omhoog. Want verhoging van zo'n eigen bijdrage komt eraan. Dus moet ik nog meer betalen, maar stemmen mag ik nooit. Dat is toch gek. Want wie betaalt bepaalt, maar dat geldt niet voor de niet-permanente bewoners. Als je zou mogen stemmen, kan je nog wat doen, maar de Kieswet is een beetje vreemd hierin. De echte vakantiehuisje-bezitters betalen en krijgen er niets voor terug: mond houden en de volgende verkiezingen merk je wel wie de permanente bewoners gestemd hebben. Beetje lullig."

Jenze T. valt hem bij:

"Je betaalt dubbel en dwars eigenlijk; forenzenbelasting heb je ook nog."

Kosovo in de achtertuin

Rob vervolgt: "En dan is er nog een vuiltje. We hadden onlangs vrienden bezoek uit Oost-Drenthe. Nou, iedereen kan wel eens een beetje vreemde achterbuurman hebben. Mij werd gevraagd wat het huisnummer is: 'Dan kan ik zo zien of het sociale bewoning is'. Er schijnt een deal te zijn met Oost-Drenthe dat aso-achtige mensen, die niet in reguliere woonbuurten passen, dat die in een huurhuis komen in Oosterduinen. Dát zou ik wel eens een keer duidelijk willen hebben. Hoe gaan we daar mee om? Want als mijn WOZ omhoog gaat – ik heb een schitterend nieuw huis, prachtig – alleen aan de achterkant lijkt het verdorie wel Kosovo met zijn ijzeren hekken erom heen, en die kar die bij de Vluchtheuvel stond voor zijn scooter die staat nu bij ons als uitzicht in de tuin. Nou ik vind het schitterend. [Op cynische toon.] Dan zeg ik tegen de gemeente, schei uit met de sociale bewoning, of overleg het ook met de club: hoe gaan we daarmee om?"

- Dit vormt een van de problemen die we moeten tackelen. Een 'verblijf-in-het-bos' zou moeten inhouden dat dit soort van 'verblijfspraktijken' niet voor kan komen.

- Zo worden hier via de ISD ook mensen in het bos gezet met een psychiatrische beperking. In principe moet iedereen hier kunnen verblijven, maar de kwestie is wanneer dit indruist tegen de sfeer en kwaliteit die wij als vereniging beogen. Het voorbeeld dat Rob geeft illustreert goed dat de discussie niet moet gaan om het onderscheid tussen permanent of recreatief verblijf, maar over de vraag of een verblijf in het bos ingaat tegen de geest van het bos zoals bedoeld in de visie.

Nieuwe woning en een gratis kettingzaag

Johan v.d. G. vult hem aan: "Dat is ook wat bedoeld wordt met het bospaspoort. Het gaat er niet om of je een pas moet hebben om naar binnen of naar buiten te gaan. Het gaat om de kwaliteit van de leefomgeving. In de Expeditie hebben we het hier ook steeds over gehad. We willen niet, dat het een woonwijk wordt; dan moet je putjes hebben, dan moet de vuilniswagen er langs kunnen, enz. en als je niet uitkijkt hebben we geen bos meer over. Het is niet zo dat het bos bij de burens is. Het bos is bij ons allemaal, en de vraag is hoe we een kwalitatief goed gebied .., waar het niet uitmaakt of je er nu woont of recreëert. In het voorbeeld van Rob: wie gaat deze huurder aanspreken? Dat is de eigenaar van de woning. Kan de vereniging deze eigenaar gaan aanspreken? Dat is een ingewikkelde situatie, want dat kan de vereniging niet. Daarom ben ik zo blij met de Expeditie, omdat we daar wel met zijn allen in zitten, zowel individuele bewoners als de vereniging. Dan kunnen we dit soort situaties wel gaan benoemen en kijken waar de oplossingen zijn. Uit de zaal: En wie toetst dat? Johan vervolgt: "De vraag is ook 'Wie gaat dit toetsen?' Met hoeveel bomen heb je een bos? Misschien een flauwe vraag, maar ik zie best wel nieuwe huizen die betrokken worden, en dat mensen kennelijk ook voor hun verjaardag een kettingzaag erbij hebben gekregen. En vervolgens constateren ze dat ze het heel fijn vinden om in een bos te wonen, zolang de burens maar de bomen hebben. Dat geldt voor iedereen die hier zit, gewoon je burens erop aanspreken. Een goed gesprek hierover hebben. Dat is waar de Expeditie heel erg over is gegaan. Ga met elkaar het gesprek aan en spreek uit wat je dwars zit, en ga kijken wat zou een oplossing kunnen zijn. ...

We moeten het niet alleen op de vereniging schuiven, wij als eigenaren/bewoners hebben ook onze verantwoordelijkheden". Hierop volgt luid applaus vanuit de zaal. Rob merkt daar nog bij op:

"De gemeente speelt hier aardig op in. Ik heb zeven bomen mogen kappen. We hebben 16 vierkante meter herplantplicht aan bomen en struiken. Het bos komt dus weer terug zo. De gemeente houdt dit in de gaten. Dat vind ik een heel goed plan van de gemeente."

Effect van het verblijf op de kwaliteit

Klazina B.: "Ik zit hier met hele gemengde gevoelens. Ik heb meegewerkt met het Bos van mijn dromen en gezegd dat het bos voorop moet staan. Wat ik nu maar hoor is permanente bewoning, permanente bewoning. Vanaf het begin liep ik hier tegenaan. Niet dat ik er tegen ben. Maar je ziet bijv. dat heel veel van die sluipteggetjes, waar kinderen veel liepen, waar je wandelde, dat die allemaal weg zijn. Het bos valt zo weg, het worden allemaal grote wegen, geschikt voor de brandweer, maar de tussenweggetjes zijn er niet meer. Dus wat is bos? Die bosbeleving wordt steeds minder. Daarnaast nog een punt: recreanten komen heel anders binnen. Wij gaan bijv. BBQ-en maar de vaste bewoner moet 's morgens om 06:00 uur zijn bed uit en heeft last van die recreant. Dat bijt elkaar heel sterk. Niet dat je dat wilt. En dan nog een vraag. Moeten we straks die € 50.000,- die de gemeente beschikbaar heeft gesteld terugbetalen?"

- Die € 50.000,- hoeven we niet terug te betalen.
- Over dat het steeds maar over permanente bewoning gaat: ja en nee. Het gaat erom dat we de problematiek van permanente bewoning oplossen. Dat kan alleen door gezamenlijk werk te maken van de kwaliteit van ons verblijf, in en door een proces van gebiedsontwikkeling. Dat is het primaire doel, anders kan er geen sprake zijn van permanente bewoning. Alleen op die manier kunnen we de provincie van onze goede bedoelingen overtuigen. Alleen dan (pas) zal de provincie bereid zijn om de mogelijkheid van permanente bewoning te bespreken. Het gaat níet in de eerste plaats om permanente bewoning, maar we lossen het wel op. We creëren de condities, waaronder iedereen de waarde van een veilig en fijn 'verblijf-in-het-bos' kan beleven. Kijken we naar het model van het wybertje, dan komt het vraagstuk van permanente bewoning pas onderin de punt ervan terug. Centraal staat de kwaliteit van het bos, de leefbaarheid ervan, waarnaar Johan terecht verwees. De verbreding van de discussie gaat niet over permanente bewoning. Het voorbeeld dat Rob gaf illustreert dit goed. De discussie gaat niet om het onderscheid tussen permanent of recreatief verblijf, maar over de vraag of een verblijf in het bos ingaat tegen de geest van het bos zoals bedoeld in de visie. Dat staat ook in onze eigen toekomstvisie. De

vereniging heeft een genuanceerd standpunt over permanente bewoning. We zijn er voorstander van, mits dit de onderliggende waarden van ons verblijf niet schaadt; we zijn er tegen wanneer deze waarden er onder lijden.

Balans eigenheid én verbondenheid: eigenaarschap 2.0

In onze aanpak om een antwoord op de problematiek te vinden zoeken we naar een gezamenlijk belang. Ook het individuele belang evenwel doet ertoe. Het gaat dus om het evenwicht tussen ieders eigen belang én het gezamenlijk belang, tussen eigenheid én verbondenheid. Iedereen heeft uiteindelijk bepaalde rechten, die te herleiden zijn tot het bezit van een perceel. Die moeten we ook respecteren. Dit hebben we 'eigenaarschap 2.0': eigenaar van je eigen perceel én eigenaar van een kwaliteit die we met elkaar willen delen. Naar eigen inzicht, creativiteit of vermogen richt je zelf je verblijf in, zoals Rob een nieuw huis heeft laten bouwen. Tegelijkertijd doen we een beroep op het belang dat we met elkaar delen.

Definitie permanent wonen

Vraag: "Ik ben nog even benieuwd naar het begrip permanent wonen. Is dat gebonden aan de woning, is dat gebonden aan de bewoner, hoe is dat?"

- De gemeente spreekt van permanente bewoning, als dit het centrum van je sociale en maatschappelijke activiteit betekent: je gaat hier naar de brillenwinkel, de dokter, de kerk, de biljartclub, en noem maar op. Zeker als je ook nog eens staat ingeschreven in de GBA.

Geen woonrecht zonder uitgesproken commitment

Vervolg vraag hierop: "Geldt permanente bewoning voor de mensen die er wonen of is het verbonden aan de woning zelf? M.a.w., stel dat ik mijn woning verkoop, en ik woon er permanent, blijft het dan voor de koper een permanente woning, of is dan de functie permanente bewoning weg?"

- Op basis van de visie van de vereniging kan gezegd worden: de vereniging is voor permanente bewoning zolang dat de waarden van het bos niet schaadt. De vereniging is tegen permanente bewoning, of eigenlijk tegen elke vorm van verblijf dat schadelijk is voor de kwaliteit van het bos opgevat als onze gezamenlijke leefomgeving. Hoe dit praktisch uitwerkt is nog wel de vraag.
- De gemeente wil wonen in de bestemming opnemen, maar alleen als het daar kwaliteit voor terug krijgt. Daar moet de gemeente dan van op aan kunnen. Voorwaarde is dan 'bij het kruisje tekenen graag', waarmee aangegeven wordt dat de waarden die ons verbinden onderschreven worden. Op dit moment is het nog onduidelijk hoe dit in het vat gegoten zou kunnen worden.
- Voor een goed begrip moet er in dit verband wel een onderscheid gemaakt worden tussen de bestaande situatie en de situatie waar we met elkaar naar toe zullen moeten werken. Op dit moment is wonen niet toegestaan, uitgezonderd wie een gedoogbeschikking gekregen heeft, waarvoor een uitsterfconstructie geldt. Op dit moment is de keuze er nog niet tussen recreëren en 'permanent recreëren'(oftewel wonen), want dit laatste is strijdig aan het bestemmingsplan. In het toekomstige scenario, waarin immers niet in de eerste plaats gekeken wordt naar het verschil tussen recreatie en wonen, is die keuzemogelijkheid er wel. Dan komt de vraag centraal te staan, of het verblijf in overeenstemming is met de kernwaarden van de Oosterduinen. Dan is het van ondergeschikt belang om te weten of je hier woont of recreëert.

Citaat van de gemeentewebsite:

"U verblijft er het hele jaar, of het grootste gedeelte van het jaar en u heeft nergens anders een legale zelfstandige woonruimte. Er is sprake van permanente bewoning als de bewoners op dusdanige wijze hun zaken behartigen vanuit de recreatiewoning, dat er redelijkerwijs mag worden aangenomen dat het hoofdverblijf zich ter plaatse van het recreatieverblijf bevindt".²

Transformatieopgave

Johan v.d. G.: "Dit is waar de expeditie over gaat. Nu mag je er niet wonen. Over vijf jaar weten we dat niet. Daar werken we aan. Daarom ben ik blij dat er specifiek in het Expeditieverslag staat, dat er een transformatieopgave ligt. Dat betekent dat er een mogelijkheid kan komen voor permanente bewoning, dat er een mogelijkheid kan komen voor recreëren, maar dat we wel moeten formuleren aan welke eisen dat moet voldoen. Een passie voor het bos is natuurlijk essentieel voor wat wij hier met zijn allen aan het doen zijn. Het gaat er dus niet over of er een gedoogconstructie is. We hebben te maken met een verleden, waarin inderdaad nog een paar bewoners een gedoogconstructie hebben, en die staat op jouw naam, niet op het pand. Waar we nu mee bezig zijn is om te kijken naar het gebied, niet naar de mensen. Maar er zijn nog heel wat problemen te tackelen. Sommige huizen bijvoorbeeld voldoen niet aan bouwkundige eisen, maar misschien wel na een investering."

Tekenen bij het kruisje

Rob de B.: "Maar neem dan wel mee: stel ik heb toestemming, ik teken het contract bij het kruisje, en ik verkoop het. Dan moet de nieuwe koper ook tekenen bij het kruisje, dan mag je ook permanent komen wonen. Tekenen je niet bij het kruisje, sorry. Dat moet duidelijk worden." Johan: "Het is aan ons om dat te zeggen."

- De voorzitter vult aan. Op het moment dat iemand de waarden van ons verblijf onderschrijft, maakt het in praktijk geen biet uit of je hier alleen in het weekend of misschien het hele jaar komt. Dit betekent, dat er geen onderscheid gemaakt moet worden tussen bepaalde delen van de Oosterduinen, waar wel en waar niet permanent gewoond kan worden. Het accent moet liggen op de passie voor het bos. Daar sluiten de gelederen zich.

Toerisme onder druk

"Als iedereen permanent gaat wonen in het bos dan is er geen recreatie meer mogelijk. Dan kan er geen één meer recreëren hier. Dan wordt het een bende. Dat is nu al zo. Niet bij iedereen, maar er zijn hier mensen die permanent wonen en het is een dikke chaos rond het huis. Daar wordt het bos echt niet mooier van."

- Dat is waar, maar dit geldt net zo goed voor mensen die hier recreëren. Je zult elkaar moeten vinden in de ontwikkeling van het gebied. Het probleem ligt niet alleen bij permanente bewoners. Als blijkt, om wat voor reden dan ook, dat het er 'een dikke bende is', dan kunnen we wellicht iemand behulpzaam zijn bij het oplossen ervan. Ook hier is de redenering, dat we niet de discussie moeten voeren tussen wonen en recreëren, maar wel over de kwaliteit van het verblijf. Daarover zullen we het met elkaar eens moeten worden.'

"Maar als je meer toerisme wenst, moeten er wel huisjes zijn die je kunt huren. Als iedereen besluit om hier te gaan wonen, zijn er geen toeristen meer die hier een huisje kunnen huren. Dan krijg je minder toeristen."

- Dat zou een ontwikkeling kunnen zijn. De klankbordgroep heeft ingeschat, dat er een natuurlijke balans zal ontstaan tussen huizen die verhuurd worden aan toeristen en huizen die permanent verhuurd en/of bewoond worden door de eigenaar zelf. In algemene zin geldt, dat een verblijf in de Oosterduinen niet (langer) vrijblijvend is. Er kleven ook nadelen aan het wonen in een bos. Voorts zijn er mensen die een belang hebben bij de verhuur van een recreatiewoning aan toeristen. Als gezegd, feitelijk re-creëren wij onze toekomst. We blijven dus aandacht voor de recreatiefunctie houden, ook al is het onderscheid tussen wonen en recreëren in het toekomstige scenario van ondergeschikt belang. In algemene zin geldt dat iemand niks in de Oosterduinen heeft te zoeken, als zijn of haar verblijf schadelijk is voor de waarden waar we met elkaar voor staan. Het is verder aan iedere eigenaar om al dan niet te beslissen of een woning aan toeristen verhuurd wordt. Zoiets kan niet dwingend opgelegd worden.

"Als je nu kijkt nabij de oude zandvlakte. Die eigenaar heeft volgens mij een bedrijf. Er staan zoveel wagens, achter muurtjes en hekken, waarom wordt dat dan toegestaan? Als mensen hier permanent gaan wonen, gaan ze misschien wel een bedrijfje uitoefenen. Dat gaat dan ten koste van de recreatie."

- Vanuit de zaal wordt hier al een reactie op gegeven. Dit zou in strijd zijn met de kernwaarden die we nastreven. Dan zou wonen niet toegestaan moeten zijn. Bewoners, huurders of recreanten, je moet er geen rotzooi van maken. Ook het uitoefenen van een dergelijk bedrijf past niet binnen het toekomstbeeld van de Oosterduinen.

Illegale dump groenafval

Jaap Sp.: "Onze overburen zijn zo vrij geweest om een bamboe op te ruimen en op ons terrein te deponeren. Wat doe je tegen zoiets?"

Duidelijk is dat dit natuurlijk niet is toegestaan. Niet iedereen blijkt zich te realiseren, dat er geen openbaar gebied is in de Oosterduinen, uitgezonderd de Boermarkewegen die een openbare functie hebben. Wie zodoende zijn troep niet op zijn eigen terrein optast, zadelt er automatisch een ander mee op. Onwetendheid of asociaal gedrag?

(11.) Er wordt een korte pauze ingelast

2. Huishoudelijke mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Vaststelling notulen Jaarvergadering bestuursjaar 2016

De notulen worden vastgesteld.

4. Vaststelling Jaaroverzicht Bestuur 2017

Het jaaroverzicht wordt vastgesteld

5. Vaststelling beknopt jaaroverzicht commissies 2017

- Het jaaroverzicht wordt vastgesteld.
- Aanvullend merkt de voorzitter nog het volgende op. M.b.t. het *onderhoud van de wegen* is een nieuwe structuur ontworpen waarbij de coördinatie in handen ligt van Joep Ferwerda. Hij onderhoudt contact met 'wegenmeesters' die de ogen en oren van de vereniging vormen. Zij hebben deelgebieden onder hun hoede en leggen onderhoudsvragen neer bij Joep. Joep geeft vervolgens opdracht aan Henk Vos, die voor de concrete uitvoering van het onderhoud nader overlegt met de wegenmeester of andere betrokken. Zo kan men het beste zelf beoordelen of het gepleegde onderhoud naar tevredenheid is. Kortom een meer vraag gestuurd model, waarvan we hopen dat het minder klachten oplevert. De voorzitter roept de leden op zich aan te willen melden als wegenmeester.

6. Bespreking financieel jaaroverzicht 2017

- Toelichting door de penningmeester: de vergadering gaat akkoord
- Verslag kascommissie 2017 door Jenze Terpstra: de kascommissie complimenteert de penningmeester en heeft geen verdere opmerkingen. De vergadering verleent middels luid applaus decharge aan het bestuur.

7. Begroting 2018 en contributie

- De begroting en de contributie worden zonder verdere discussie vastgesteld.
- De vraag rijst of ons wel eens subsidies zijn toegekend. Dit jaar zijn er geen subsidies aangevraagd. De penningmeester heeft deze wel in het jaarverslag van vorig jaar vermeld. Zichtbaar is wat er nog van over is. Waar krijgen we dan subsidies voor? Bij het fonds Vitaal Platteland is vorig jaar subsidie verkregen om de projecten brandveiligheid en de herinrichting van de entrees te kunnen bekostigen, d.w.z. de planvorming. Dit geld – grofweg € 16.000 – is daaraan volledig opgegaan. Voor de vraagbundeling in het kader van het glasvezelproject is al eerder subsidie verkregen, zo'n slordige € 23.000,- Daarvan is nog een substantieel bedrag over. Dat geld is nodig voor het vervolg, bijv. door verkopers in te huren voor de verkoop van glasvezelabbonnementen. Verder is het bedoeld om het opstellen van de zgn. businesscase te bekostigen.
- Voor de realisatie van de plannen brandveiligheid en de herinrichting van de entrees proberen we weer subsidie te verkrijgen.
- Voor de wegen is geen subsidie beschikbaar. In het kader van de Expeditie Norderduinen is door de gemeenteraad een bedrag van € 50.000,- toegezegd, deels bestemd voor een upgrade van de infrastructuur in de Norderduinen.

8. Bestuursverkiezing

- Voor de bestuursverkiezing hebben zich geen tegenkandidaten gemeld. De Voorzitter, Albert Koele en de leden Kitty Prins en Wim Koster zijn volgens schema aftredend, maar stellen zich allen herkiesbaar. De vergadering ondersteunt dit met applaus.
- De Penningmeester, Luitzen Boonstra, heeft zijn huis in de Oosterduinen verkocht, waarmee hij niet meer voldoet aan de criteria voor lidmaatschap van de Vereniging. Gelet op de wijze waarop hij zijn taak vervuld heeft nemen we met pijn in het hart afscheid van Luitzen. Als voormalig belastinginspecteur gaf hij op consciëntieuze wijze invulling aan zijn taak. De voorzitter bedankt hem heel hartelijk voor zijn inzet van de afgelopen jaren, waarin hij de (leden)administratie goed op orde heeft gebracht en de daadwerkelijke inning van de contributie verhoogd heeft tot (vrijwel) 100%. Dit stelt ook hoge eisen aan de hele inningsprocedure (bijhouden wie er betaald heeft, herinneringen sturen, etc.) Een uitbreiding van taken voorts brengt ook meer betalingen met zich mee, wat eisen aan een goede boekhouding stelt om niet achter de feiten aan te hoeven hollen. Luitzen wordt met applaus en een fles wijn namens de club door Kitty bedankt voor zijn inspanningen.
- Herman Veluwenkamp heeft zich bereid verklaard om de functie van penningmeester over te nemen en wordt bij acclamatie benoemd. Herman stelt zich kort aan de vergadering voor, gevolgd door Ineke Molenaar die vorig jaar aantrad als secretaris maar bij ontstentenis is verkozen. Beide zijn woonachtig in Groningen. Ineke is net twee jaar met pensioen en wilde zich meer gaan inzetten voor de publieke zaak op de schaal van de Oosterduinen.

9. Benoeming kascontrolecommissie 2018

Ko Klootwijk blijft aan. Jenze Terpstra treedt af. Rob Brinkman heeft zich aangemeld om de vacante functie in de kascommissie op zich te nemen. De voorzitter dankt Jenze hartelijk voor al zijn inspanningen. Kitty biedt hem als dank voor bewezen diensten een flesje wijn aan namens de vereniging, begeleid door applaus uit de zaal.

10. 50-jarig bestaan vereniging

Klazina B. wees het bestuur op het 50-jarig bestaan van de vereniging op 20 september 2018. We gaan als vereniging een nieuwe toekomst in, zodat het goed is bij dit heugelijke feit stil te staan. Hieraan zal dan ook serieus aandacht besteed worden. Om die reden is er een lustrumcommissie in het leven geroepen die dit gaat voorbereiden. Hiervoor is ook een budget gereserveerd. De voorzitter roept de vergadering op om suggesties te doen voor de wijze waarop invulling aan ons 50-jarig bestaan gegeven zou kunnen worden. Lambert en Hatty melden zich spontaan aan.

12. Oosterduinen in cultuurhistorisch perspectief, door Sterre Brummel

Vervallen

13. Rondvraag

- Auke B. wijst erop dat de nummerborden van de woningen aan een pad in het F-vak ontbreken. Dit zorgt voor veel verkeersoverlast, wat de weg ook niet ten goede komt. De voorzitter wijst erop, dat de aanpak hiervan in elk geval zal gebeuren binnen het brandveiligheidsproject. Auke toont zich bereid dit af te wachten.
- Jenze T. heeft een vraag in het kader van de brandveiligheid en toegankelijkheid. Hij heeft een hek (poort) op zijn terrein, waar zijn huis dan nog zo'n 100 achter ligt. Hoe gaat dat in geval van calamiteit? Een goede vraag aldus de voorzitter, waarop hij het antwoord deels schuldig moet blijven. Wel is het zo, mocht de brandweer niet op tijd zijn, dat dan kan worden besloten om het object gecontroleerd af te laten branden. Als het hek van hout is zal de brandweer mogelijk met de kettingzaag zich toegang verlenen tot het perceel.
- Gevraagd wordt of er nog exemplaren van het reisverslag van de Expeditie Norgerduinen beschikbaar zijn, waarop het antwoord helaas 'nee' is.

13. Sluiting